

Syn er forblændet af egen Interesse. At de have afsagt en Kendelse, som er urigtig, er jo menneskeligt; selv en Højesteretsadvokant kan se fejl, ja, selv Højesteret kan afsige en Dom, som ikke er rigtig. Selv om man finder, at en saadan Dom ikke er rigtig, maa man finde sig i den, og paa samme Maade forholder det sig med en Kendelse, som er afsagt af Synsmændene eller Landvæsenskommissionen; den er lige saa gyldig som en Højesteretsdom. Jeg havde ikke troet, at man fra demokratisk Side skulde komme til at høre saadanne Udtalelser om Synsmænd, som ere valgte af Sogneraadene og ere edfæstede, og Landvæsenskommissionerne, som efter Forslag af Amsraadene ere udnævnte af Indenrigsministeren. Nu er jeg bleven klar over, at man ogsaa fra den Side skal høre, at de paagældende ere partiske og tage Hensyn til deres egen Interesse. Hvis Forholdet var saaledes, at disse Mænd vare hildede i egen Interesse, hvis de Herrer saa saaledes paa Forholdene, var det saa rigtigt at gaa den Vej at indskrænke andres Ret, hvor det ikke er nødvendigt, var det saa ikke bedre at lade det andet Forum træffe Afgørelsen? Hvis man stemmer imod det af mig med flere ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag under Nr. 1, saa stemmer man for unødvendige Indskrænkninger af andres fri Benyttelse af deres Ejendom. Afstemningen er klar nok, det er enten for eller imod. Jeg anbefaler derfor det af flere ærede Medlemmer og mig stillede Ændringsforslag. Det vilde være let for mig yderligere at gennemgaa og imødegaa baade den ærede Ordførers og ærede Medlemmers Foredrag, men jeg skal afholde mig derfra, da Hovedspørgsmaalet for mig er det væsentligste.

N. I. Jensen: Som de Herrer se, staar jeg som Medforslagsstiller til de af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) og flere ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag. Det er jo en Regel, at man, naar man er Medforslagsstiller til et Forslag, ønsker det vedtaget, men her indtager jeg en anden Stilling. Det er derfor ret naturligt, at jeg gør opmærksom paa, at jeg og flere af Forslagsstillerne end jeg ville følge Udvalget og stemme for dets Ændringsforslag, og naar vi ere gaaede med som Medforslagsstillere for det før omtalte Ændringsforslag, er det alene sket for at give det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te

Valgkreds Lejlighed til i Henhold til Forretningsordenen at faa sine Ændringsforslag stillede og bragte under Forhandling og til Afstemning her i Salen. Det er noget, som jeg antager ikke er meget almindeligt, men det finder jo dog Sted, og vi kunde for vort Vedkommende ikke skønne rettere, end at det var rigtigt at imødekomme det ærede Medlems Ønske i saa Henseende. Jeg har imidlertid grundet Anledning til at gøre opmærksom paa, at jeg og flere med mig, som staa opførte som Forslagsstillere til det af flere Medlemmer stillede Ændringsforslag, ville stemme for Udvalgets Ændringsforslag.

Scavenius: Skønt Tiden er saa fremrykket, er der et Par Bemærkninger, jeg føler mig opfordret til at gøre. Der er talt en Del om, at det meget ærede Udvalg har bøjet sig hen imod den Betragtning, som blev gjort gældende fra min og andres Side ved 2den Behandling, men dette er i Virkeligheden kun til Dels rigtigt. Det meget ærede Udvalg har i sit Forslag under Nr. 3 givet sit eget Forslag Gift, saa at jeg ikke kan tænke mig Lovforslaget blive til Lov med denne Bestemmelse, og det er ganske naturligt, thi det ærede Udvalg har her tænkt paa enkelte Mænd eller en enkelt Stands Særinteresse, nemlig den Interesse, som Fiskerne — ikke Stenfiskerne, men de egentlige ægte Fiskere — kunne have af at samle Sten op fra Strandbredden og bruge dem til deres Net. Dette har man tænkt paa, og fordi man var bange for, at denne Ret skulde krænktes i alt for høj Grad, har man lavet dette højst mærkelige Forslag, som i Virkeligheden *tilintetgør hele Loven*. Lovens Hensigt er at sikre Kysten, og nu siger man, at man ikke alene paa Strandbredden — saaledes som jeg ærlig talt først havde opfattet dette Forslag — men ogsaa ude paa Forstranden, altsaa ude i Stranden, kan fiske de smaa Sten. (Ordføreren [Svend Høgsbro]: Med Hænderne!) Man kan sejle derud i flade Baade og fiske dem med Hænderne; Stenene skulle være saa smaa, at man kan bære dem i Hænderne, men man kan ikke forlange af de paagældende, at de skulle gaa og fiske Stenene med Hænderne. Men i det Øjeblik, fremmede Folk have Lov til at lægge ind paa den Forstrandstrækning, som er sat under Forbud, vil det være umuligt at føre et nogenlunde virksomt Opsyn med dem, man kalder Stenfiskere, have Folk først Lov til at lægge ind og